ԱՐԾԻՒ
ARDZIV

Հ.Յ.Դ.Գ.Ե.Մ.-ի Պաշտօնաթերթ - Official Organ of the ARFYOC - Organe Officiel de la FRAOJC
Յունիս-Յուլիս 1997 - June-July 1997 - Juin-Juillet 1997

ԲԱՐԻ ՃԱՆԱՊԱՐՀ
FASTEN YOUR SEATBELTS
ATTACHEZ VOS CEINTURES

FEATURING:

-ՀԱՐՑԱԶՐՈՅՑ՝ ՌՈՒԲԷՆ ՀԱԽՎԵՐԴԵԱՆԻ ՀԵՏ

-INTERVIEW WITH SAMA

-PROFILE ON YOUSUF KARSH

ARDZIV

Editor-in-Chief
Garine Hovsepian

Administrator
Arminée Yaghejian

Board of Editors
Tina Soulahian
Sonia Chatoyan
Sonia Parseghian
Sarine Der Kaloustian
Verkine Khatchadourian
Nairi Basmadjian
Shant Jamgotchian

Ontario Correspondent
Shant Ghazarian

Director of Marketing
Minas Kelechian

Office
3401 Olivar Asselin,
Montréal, Québec
H4J 1L5 Canada
Tél.: (514) 331-6548
Fax: (514) 332-4870

Publisher
ARDZIV Armenian Youth of Canada

All rights reserved. Contents may not be reproduced in whole or in part without written permission of the publisher

Annual Subscription Rates: $15 for members and non members, Single copy $3, United States $15US, Overseas $20US.
GST is included in all domestic subscriptions.
Printed in Canada. Copies mailed in bulk.

Ձեր ցանուցումը Գանատայի ամէնատարաձուն երիտասարդական «ԱՐԾԻՒ» պաշտօնաթերթին մէջ անկասկած պիտի նպաստէ ձեր հաստատութեան կարգացման

Place an ad in ARDZIV *today*, so that your company may soar *tomorrow*!

Contact
Minas Kelechian at (514) 333-6278

«ԱՐԾԻՒ»-ի մէջ գտած յօդուածները կ'արտայայտեն զանոնք ստորագրողներուն կարծիքները միայն:
The views expressed in ARDZIV reflect solely the views of the authors themselves

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ
TABLE OF CONTENTS

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ
EDITORIAL

Բարի Ճանապարհ..... 2
Attachez vos ceintures..... 2
Fasten your seatbelts..... 3

ՀԱՅԱՍՏԱՆ
ARMENIA

Armenia 1994..... 4
KK
Interview with SAMA..... 5
Երեւան 97..... 6
Շանթ Դապարեան
My first time..... 6
Apo Niziblian
Հայաստանագնացութիւն..... 7
Թալին Կէտիկեան
A humanitarian mission to Armenia..... 8
Narod Odabasiyan

ՀԱՐՑԱԶՐՈՅՑ

Հարցազրոյց Ռուբէն Հախվերդեանի հետ..... 9
Շանթ ժամկոչեան
Կարին Յովսէփեան

NEWS

News..... 11

ՄԱՍՆԱՃԻՒՂԷ ՄԱՍՆԱՃԻՒՂ

Մասնաճիւղէ Մասնաճիւղ..... 15

ԼՈՒՄԱՄ

Լումամ..... 16
Lori Avakian
Tamar Tawetian
Jizel Younanian

Հ.Յ.Դ.Գ.Պ.Մ.

Պատանիներ կը վերանորոգեն իրենց ուխտը..... 17
Շանթ ժամկոչեան

CULTURAL

Համբարձման Դէպքը..... 18
Yousuf Karsh..... 19
Tina Soulahian

STAGE `N SCREEN

INXS: Elegantly wasted yes indeed..... 20
Tina Soulahian
Fame & Fortune..... 21
N.

CRITIC´S CORNER

Critic´s Corner..... 22
Hovig Kalanjian

TOP TEN

Top 10 reasons for you to go to Armenia..... 23
Apo Niziblian

HOROSCOPE

The Horoscope..... 24
Psychic Sonia

ԱՐԾԻՒ-Հ.Յ.Դ.Գ.Ե.Մ.-ի Պաշտօնաթերթ

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ԲԱՐԻ ՃԱՆԱՊԱՐՀ

Այս ամար, ինչպէս նախորդ վերջին տարիները կան բազմաթիւ առաքելութիւնները դէպի Հայաստան։ Ինչ որ կը վերաբերի Հ. Յ. Դ. Երիտասարդական միութիւններուն՝ անոնք պիտի հավաքուին Հայաստան, Հ. Յ. Դ. Երիտասարդական միութիւններու 5-րդ Համահայկական բանակումին։ Շատ մը երիտասարդներ տակաւին չեն ճշդած իրենց ամառնային ծրագիրները։ Երանի «Արծիւ»-ի այս թիւը դրականօրէն ազդէ ձեր որոշման, այս կամ եկող ամարներու համար։

Տարիներ առաջ, մեր ծնողներուն ժամանակ, Հայաստան անհասանելի երազ մըն էր, հեռու ցամաքամաս՝ ուր երթալը անհնարին էր եւ կամ՝ անփափաքելի այդօրեայ վարչակարգին պատճառով։ Այսօր, կէս օրուան մը ճամբորդութիւնը մեզի կրնայ տեղափոխել Հայաստանի ազատ Հանրապետութիւն։ Մայրենի երկիր վերադառնալը այլեւս անկարելի կամ աներեւակայելի չէ փափաքողին համար։

Սակայն, ինչո՞ւ երթալ Հայաստան. հարցում մը՝ որուն պատասխանը կը գտնուի իւրաքանչիւր հայ երիտասարդի հոգիին ու մտքին մէջ ու անձէ անձ ալ կը տարբերի։ Երեւակայականը փոխարինել իրականո՞վ, վերադառնալ իր արմատներո՞ւն, Հայաստանի իր մտապատկերը լեցնել իրական պատկերներո՞վ, ականատէս ըլլալ նախքին Սովետական հանրապետութեան մը ներկայ իրավիճակի՞ն, ճանչնալ մեր հայրենակիցները ու միանալ մեր միւս կէսի՞ն, եւ կամ՝ պարզապէս տեսնել երկիր մը՝ դրախտային բնութեամբ ու հրաշալի վանքերով . . .

Տարուէ տարի բազմաթիւ սփիւռքահայ երիտասարդներ կ'երթան ու կ'ապրին քանի մը շաբաթ կամ ամիս Հայաստան, ոմանք՝ միայն պտոյտի համար, ուրիշներ՝ ծրագիր մը իրականացնելու պատուիրակութեան մը հետ։ Բոլորն ալ սակայն կը վերադառնան իրենց «տուները»՝ կեանքի ու իրենց ինքնութեան հանդէպ տարբեր ու նոր հայեացքներով, ինչ որ ալ ըլլայ։

Փորձառութիւնը յատուկ է իւրաքանչիւրին, սակայն անկարելի որ հայրենի ժողովուրդն ու երկիրը անտարբեր թողու հայ երիտասարդը։ Իր լաւ ու նուազ լաւ (ինչու չէ գէշ) կողմերով, մայրենի երկիր այցելելը շատերու համար մի քիչ իրականի վերածել է վաղուց իտէալացուցած առասպել մը։ Իտէալը փոխարինել իրականով՝ չի նշանակեր անպայման կորուստ։ Ցաճախ, իրականը նոյնքան, եթէ ոչ աւելի, գրաւիչ կրնայ ըլլալ։

Հետեւաբար, մեր այս «Արծիւ»-ի թիւով կը հրաւիրենք ձեզի ձեր յաջորդ ամառնային ծրագրերը ուղել դէպի Հայաստան։ Այդ ուղղութեամբ, կը ներկայացնենք ձեզի տարբեր կազմակերպութեանց ծրագրերը։ Կը ներկայացնենք նաեւ բունջ մը յիշատակներ հայրենիքէն. կը մնայ ձեզի հոտառելու իւրաքանչիւր ծաղիկ ու որոշելու այցելել պարտէզը։

Բարի ճանապարհ . . .

EDITORIAL

ATTACHEZ VOS CEINTURES

Avec l'arrivée de l'été, les projets de voyage deviennent la préoccupation première de plusieurs jeunes. Où aller? Quoi visiter? Comment profiter pleinement de ses vacances?
Cette année, nous vous proposons une destination de choix... l'Arménie.

Cette destination qui, jadis paraissait difficilement accessible, est aujourd'hui rapide et facile à planifier. C'est quasiment la porte d'à côté.

Les raisons à l'origine de ce voyage sont variées et personnelles. Pour les uns il s'agit d'un retour au pays des ancêtres, d'une rencontre avec nos frères arméniens. Pour d'autres il s'agit de la réalisation d'un rêve ancien, ou encore d'un voyage purement tourisitique qui inclut la visite de paysages séduisants et de monuments historiques impressionnants.

Chaque année, de nombreux jeunes arméniens de la diaspora font des séjours en Arménie pour passer des vacances et participer à la réalisation de projets d'entraide. Tous retournent avec un sentiment de satisfaction et de fierté et une plus grande conscience de leur identité et de leur culture. Chacun vit cette expérience unique selon sa sensibilité et ramène une vision personnelle de ce voyage. Croyez-nous, partir à la recherche de soi et de l'idéal ne veut pas nécessairement dire être déçu par la réalité.

Pour bien organiser votre séjour, Ardziv vous présente les projets des différentes organisations arméniennes, ainsi qu'une variété d'images qui vous donneront très certainement l'envie de prendre le prochain avion pour... l'Arménie.

Subscibe to ARDZIV

EDITORIAL

FASTEN YOUR SEATBELTS

This summer, as in previous years, Armenia will be the choice of destination for many a pilgrimage by young organisations, namely the fifth AYF world camp.

Many have yet to make their definite plans for the their current or next summer vacations. Hopefully, this issue will persuade the remaining undecided to awaken their nationalistic sentiments and return to their roots . . .

Many years ago, back when our parents were young, a trip to our homeland seemed virtually inconceivable. Armenia was some faraway land, impossible to reach and far from a favorite travel destination, because of the country's political turmoil at the time. Fortunately, today, a visit to the Armenian Republic is only a half day's flight away and no longer a fantasy.

"But why would I want to go to Armenia?" is a question to which the answer can be found in the heart and soul of each Armenian youth, although it may somewhat vary from one to the next. Fantasy turned reality? A return to our roots? Our dreams of Armenia no longer dreams? To witness the present reality of a State formerly tangled in Soviet bleakness and hoplessness? To connect and unite with our kindred once and for all? Or simply to gaze in awe at the beauty and wealth of the Eden-like natural and architectural richnesses of our mother country? All these reasons seem valid alike . . .

During the years, many new generations of Diasporan Armenians chose to spend a few weeks or months in Armenia, some purely as tourists and others, with "ulterior motives". However, they all returned home with rejuvenated spirits and a fresh new outlook on life. Experience is certainly a personal thing, but seldom will any Armenian leave his or her land unchanged. The odds of anyone remaining indifferent to the mystifying charms of Armenia and its thousand and one richnesses are extremely slim. With its many advantages and despite its disadvantages, a trip to the homeland is nevertheless quite a pleasurable and priceless expedition.
In the following issue, we will attempt to transport you to Armenia via your imagination with memories from previous trips and also a taste of things brewing for the summer ahead.

Why not carry things a step further and make this summer one, that each and everyone of you will never forget . . .

Have a safe trip!

ARMENIA 1994

5:00 AM, June 28, 1994. I arrived in Armenia for the very first time. As Armenian Airlines flight 827 from Paris was getting ready to land in Yerevan, I did not know what to expect from this country that I knew so well through pictures, stories, and classroom lectures. I did not know what to expect from the people who spoke the same language as I, but who had lived in communism for the past 70 years, whereas I had seen everything but communism.

As we stepped down from the plane, the sun was just about ready to come out and the smell of deisel in the air was enough to give me a good buzz early in the morning. There was a large crowd of spectators who I thought were there to greet the new arrivals, but another passenger jokingly said that they had come to try to get on an outgoing plane themselves (a popular pattern in the past few years).

After a couple of hours, we finally got our bags and left the airport. I realized, already, that this was a country with tremendous disorder. There were two reasons why I went to Armenia: the first reason was obviously to visit and experience the country I had only heard of; the second reason was to organize the final stages of a trip organized by the A.R.F.-Y.O.C. Central Committee. As we were driving away from the airport, I was already dreading the second reason . . .

It has almost been 3 years since my trip to Armenia. But there has not been a day where the thought of that trip has not crossed my mind. I remember the first time I saw Mount Ararat, the countless times I experienced the Armenian hospitality (including their homemade moonshine), and my unforgettable trip to Karabagh, but most importantly I remember the people I met and the friends I made. I remember all the arguments and discussions we had on everything from politics to rock n' roll.

Needless to say that our trip was a success. We were a group of 12 Canadian-Armenians, very different from one another, who had come to Armenia for the very first time. Even though our plans changed on a daily basis and we had to improvise most of the time, our experiences and memories of that trip make it a success. The couple of weeks we spent renovating an old campsite for children in the northern Zankezour region, the trips we took as a group in and around Armenia, including the one to Karabagh, and not to forget the countless people who spent there days with us are what made our trip a success. I truly hope to go back soon and visit the campsite and see the children and all the people we met.

The one underlying factor that has remained with me, and I assume with the rest of the group as well, is the fact that Armenia still has a very long and difficult journey ahead of her. We have all grown up with the thought of going back to Armenia for good. I realize today what a difficult decision that would be for me. It is a difficult decision because we have grown up and lived in a country that has been a provider of everything. Armenia is not a providing country (not for now at least). If I decide to live in Armenia, it is I who must be the provider, and I cannot expect anything in return.

As I look back to my trip, the memories are still very fresh in my mind. The only message I have for those who have not yet gone is not to expect anything in return. I doubt that the overall situation in Armenia has improved. The political climate is tense and the economic situation unbarable. Yet, I truly believe that through all of this, any Armenian who ever steps foot in Armenia will forever cherish this unforgettable experience . . .

KK

INTERVIEW WITH SAMA

Various organizations that collaborate with different projects in order to achieve distinctive objectives. Hence, I recently met with two medical students from McGill, Gérard Huni and Patrick Willemot, who are part of S.A.M.A. (Students Association for Medical Aid), whereas they spoke about their experiences concerning this project, their impressions, the preparation etc...

Beforehand, S.A.M.A. was established in September 1995, and the purpose of this project was to offer volunteer help in a country abroad, as well as observing medical facilities, operations and so forth. In 1996, from May 7th until June 20th, six pre-med students, including Gérard and Patrick, went to Armenia and four other students went to Croatia.

During their stay in Armenia, they visited different hospitals three times a week, orphanages twice a week and on weekends-if the schedule permitted it that is- they would visit historical monuments and some of the countryside. However, even though visiting hospitals, orphanages and monuments may not seem like big tasks, even though, the hardest part was the preparation for this trip.

First of all, they had to learn the language, the culture, the history, and the social policies and accordingly they would meet once a week, for a duration of two months, with Hourig Attarian who was their tutor. It goes without a say that learning a new culture in a matter of two months is difficult, but the students were left wide-eyed and took in our culture as their own. Of course, they had some difficulties, mostly with the language- but they could make out what they were saying as long as they spoke a bit slower.

Furthermore, they had to fund this project and also needed medical supplies, learning material as well as other tools, so they had some fund raisers but they eventually received a government grant which helped them considerably. Through some connections and a lot of work they found a place to stay, some guides and they were ready to go, but still they did not know what to expect once they arrived.

Surprisingly, there was not much of a culture shock. They all left with an open mind and were ready to take on anything new. One thing that did take them by surprise was how the ideology clash. For instance, we (Western Armenians) want our lands back and dream of Mother Armenia, whereas over there, although they love their past, they have to think about the present and their future, so they are not as driven as we are, which is understandable because of the hard economic times they are going through. On the other hand, Gérard and Patrick noted how generous they were and immensely helpful...

Their financial status has affected everybody but mostly those who are sick and in need of medical help.

For example, a nurse only has two pairs of gloves for a week. As a matter of fact, the hospitals are filled with doctors and nurses but that seems useless. As Patrick was telling me, "The education is there, knowledge is present whereas the only thing they are in need of are medical supplies". In addition, some of those who are ill cannot afford any sort of medical intervention and wait until it is too late.

Comparatively, the same thing is occurring with the refugees from Bakou, Sumgaït or anywhere from Kharapagh, because they only have a Soviet passport and since it is no longer, they are not accepted and the government does not recognize them as Armenians even though they are. Consequently, they are left without a home, but this summer five students from S.A.M.A. will be returning to Armenia to help the refugees from Bakou and Sumgaït, as well as installing a program for mentally disabled children and will be taking medical supplies and learning tools for these children.

This year S.A.M.A. has more than twenty members and is recognized from the faculty.

For further information about S.A.M.A., on how to join or for funding, please call:

Michael Zappitelli: 648-4598
or 874-0341

And

Marina DerStepanian: 932-8041

Tina Soulahian

Երեւան 97

Երեւանքի ճախրանքները թաթխած իրականութեան անօթին մէջ, հսկայական աշխատանքի մտապատկերանցեալը իւրացնելու, եւ պատմութիւնը ապրելու հրամայականին ենթակայ, մեր ուղեղները կը լարենք ընդելուզուելու դառն իրականութեան. եւ բիրտ ակնկալութիւններով դասագիրքերու վարդագոյն Երեւանը դուրս կը հանենք, ու մեր դիմց կը գտնենք միս ու ոսկոր հագած, դարերու փարապանքին տակ հիւծած Երեւանը։

Հնամեայ քաղաքին դրոշմը ամէն կողմ է. ձաւ ու փառապանք տեսած պատեր ու արիներուայ պողոտաներ կը վկայեն գոյութիւնը մարդկային ստեղծագործութեան։ Արուեստասէր ժողովուրդի նկարագիրը իր դրոշմը ձգած է ամէնուրէք, Աղթամարի բարձրունքէն մինչեւ Հրազդանի կիրճերը ու գեղատեսիլ խրոխտ Զառնի։ Գեղարդը ինքնին պատմութեան վակքին ապտակ մըն է, շլացուցիչ ու ակնապիշ նայուածքներու սփոփանք՝ մարդկային ժայրակերտ ստեղծագործութեան անժխտելի կնիք։

Հանապազօրեայ վաղվղուքի շալակին տակ ծռած քամակներ տակաւին կը փսխէին արուեստ ու մշակոյթ, նամանաւանդ հայ արուեստ, նապպար ու քամանչայ, Անոյշ ոփերա ե ւ Խաչատուրեան։ Թուրքի թանգարանի ապրանք Հայը՝ կարթօնքի կոչնակի ղօղանջը կը հնչեցնէ. 70 ամեայ վարչակարգի փլուզումէն ետք, տակաւին հայաբաբախ սրտեր կը թքնէին իրենց խաւարի մատնած վատհոգի նենգամիտներու խարթախանքին։ Բայց յամառ ժողովուրդ հայը գիտէ «ժայռից վանք կերտել» ու գիշերային մարդայորդ Երեւանը յարութիւն կ'առնէ իր ցաւերէն, պայծառ ապագայի տեսլականով կարօտ վերականգման բաղուկներու։

Շանթ Ղազարեան

My first time...

Born in 1973, my first time was in 1994. Of course, like many other Armenian adolescents, I tried to experience it as soon as possible. My entire life people told me about their experiences, the way they did it, and their first times. So just imagine my anticipation.

I have experienced it a second time since then. Only, first times are always unforgettable. The peeks, the curves, and the unexpected surprises were incredible. Never did I believe that in one time I would do so much.

I tried everything (practically), and what I did not do the first time, I made sure I did the second time around.

During the spring, when a young man's fancy turns to love, I finally made the commitment; I decided that my time had come and I planned it our meticulously. I saved up some money, made some purchases, and wholeheartedly directed all my energy to fullfilling this lifelong dream.

I could tell that many people were envious of my dedication. The chance did not always come for those of us who really need to experience it, and sometimes, when I did, other occupations kept us from doing it.

My entire youth was affected by that one incident and many other plans I had made previously, from that point on, were completely side-tracked. Even my educational plans were influenced by that experience.

Being in there, feeling the energy in the air was unlike anything else. Nothing can even compare to it. My trips to Armenia and Artsakh were an experience I absolutely need to try again, very, very soon . . . hopefully this summer!

Apo Niziblian

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

1994-ի ամառը, բախտաւորութիւնը ունեցայ այցելելու իմ մայր հայրենիքս, Հայաստան։ Յուլիս 27-ին, ՀՄԸՄ-ի 30 երէցներու եւ պարմանուհիներու հետ մեկնեցանք դէպի Արագածի լանջը, մասնակցելու համա-ՀՄԸՄական 5-րդ ընդհանուր բանակումին։ Այս բանակումին իրենց մասնակցութիւնը բերին աշխարհի վանական երկիրներէ քոյրեր եւ եղբայրներ, թիւով մօտ 500 երիտասարդ-երիտասարդուհիներ։

Բանակումին 10 օրերուն ընթացքին շրջեցանք մեր հայրենիքի նշանաւոր վայրերը։ Այցելեցինք Սարդարապատի յուշակոթողը՝ որուն մասին տարիներու ընթացքին սորված էի եւ որուն վրայ նկարներուն մէջ կը հիանայի։ Տեսանք Սեւանայ լիճը, որուն ջուրերը այնքան կապոյտ էին եւ այնքան մաքուր, որ երբ մտանք այն անոյշ եւ պաղ ջուրին մէջ, կարծես առաջին անգամ ըլլալով կը լողայինք։ Այցելեցինք նշանաւոր եկեղեցիներ եւ վայրեր, որոնցմէ իւրաքանչիւրը յատուկ ձեւով տպաւորեցին վիս։ Կարծեմ ամենէն տպաւորիչ տեսարանը եղաւ Արարատ լեռը։ Միայն Խոր Վիրապի այցելութիւնը առիթը ընծայեց որ տեսնենք այդ վեհ լեռը։ Մինչեւ այն ատեն, շատ ամպոտ եղած էր երկինքը տեսնելու համար մեր նշանաւոր երկու գագաթները. եւ թէեւ շատ յստակ չէր Մեծ Մասիսի սպիտակ գագաթը, շատ յուվիչ պահ մը եղաւ ինծի եւ բոլորին համար։

6 Օգոստոսը օր մըն էր, երբ միաժամանակ տխրեցայ եւ շատ ալ ուրախ զգացի։ Այցելեցինք Եռաբլուր, ուր յիշեցինք Արցախի մէջ նահատակուած ազատամարտիկներու գերեզմանները։ Այդ օրը շատ յիշատակելի օր մըն էր նաեւ, որովհետեւ ՀՄԸՄ-ի քոյրերն ու եղբայրները առաջին անգամ ըլլալով տողանցեցին Երեւանի մէջ։ Շատ հպարտ զգացի, որ բախտաւորութիւնը ունեցայ տողանցելու մեր մայրաքաղաքին մէջ եւ ուրախ էի տեսնելու որ մեր հարազատ հայ ժողովուրդը հաճոյքով կը դիտէր մեզ։ Անոնց աչքերուն մէջ կար հպարտութիւն մը, որ մինչեւ կեանքիս վերջը չեմ կրնար մոռնալ։

Հայաստան ճամբորդութիւնս կեանքիս ամենամեծ եւ ամենահաճելի փորձառութիւնը եղած է։ Երբեք չեմ մոռնար այն անձերը, որոնց ծանօթացայ, վայրերը որ տեսայ եւ բարի ժամանցը։ Տեսայ որ աշխարհի չորս ծագերուն ապրող հայ երիտասարդները նոյն երազներով եւ նոյն սէրով կապուած են մայր հայրենիքին։

Թալին Կէտիկեան

A Humanitarian Mission to Armenia

June 22nd 1993, Mirabel airport, Aslin and I are on our way to Armenia. Our agenda for the first month was to visit the families of our sponsered orphans in the region of Leninakan. This was my second visit to Armenia. I was anticipating my humanitarian mission for months, I was finally going to be actively and directly involved in lending a hand to a crushed homeland. Although neither of us had any biological families in Armenia, we were both received as daughters, friends, sisters of all who we met. We visited the homes of the orphans who were part of a program called CFFA, Children's Fund for Armenia. Each family visited was accompanied with its particular despair and recollections of that dark day (Quebec 1988). Both of us sat, listened, and tried to sympathize with each son, husband, mother, daughter, etc. Did we honestly and trully understand their loss and eternal pain? We were trying to be as supportive as possible comforting them with the thoughts that Armenians in the diaspora are doing as much as they can; they care, and should consider themselves as having families all around the world!

However, did each Armenian (diasporian) take that time to mourn, did they try to conceptualize the extend of the devastation and sorrow? Did they know of an individual loss and bewilderment? I constantly questioned the above mentioned sentiments in my first few weeks in Armenia.

Aslin and I and felt an internal drive; weekends when we were supposed to be sightseeing we prefered instead to persue our agenda. We were there for a limited time and there was nothing that was going to stop us from accomplishing our mission to its full extend, getting to visit as many families as possible and making an inquiry of their needs. Coming back to our rooms, after a day's work, was not a relief.

Perhaps it was then, that we had a few hours to reflect on the horrible stories that we heard and the disastrous conditions that we witnessed. Families of 12 living in iron shacks, roadsides filled with remains of buildings, as if the earthquake had struck the city months ago, the joyous screams, claps, laughter of our neighbours during the same time of night (because the electricity was on and a few hours of entertainment was possible). Four hours of light a day signified a sense of renewel and happiness in the people.

During the 2nd month of our trip Aslin and I joined a group of 22 youths who were part of CYMA (Canadian Youth Mission to Armenia). In that month, with a lot of physical labour, we successfully completed the construction of a building in the rural region of Ararat. One hundred children were provided with such a facility, had 3 meals a day, and because piping was installed the neighbouring houses were equiped with running water. One night, when we drove by and witnessed the glimouring lights in our newly built school, I unmistakenly felt tremendous contentment and ... happiness. I finally understood, the sense of peacefulness amongst the chaos that I had felt throughout my mission.

Narod Odabashian

SWEDISH Auto Sales
Ventes D'auto
Visit our New Showroom
5501 De Maisonneuve O., Montréal, Québec, H3A 3S8
Tél.: (514) 484-3200 - Fax: (514) 484-3977
e-mail: swedish96@msn.com
Daily Rental
Location par Jour
starting from / à partir de
$15.95

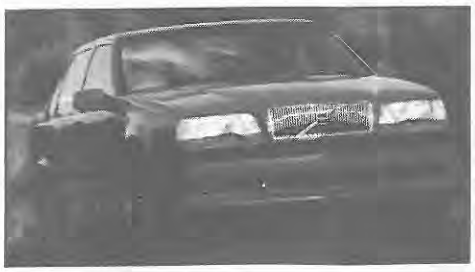

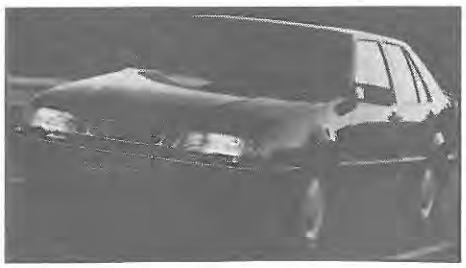

INTERVIEW

Հարցազրույց Ռուբէն Հախվերդեանի հետ

«Քո թոյլ կողմը պէտք է վորաւոր կողմ ներկայացնես տիեզերքի վրայ. ամէն բանի պատասխան կայ, բայց դուն պիտի գտնես վայն, թէ ոչ յանձաւորը դո՛ւն ես»։
Ռուփէն Հախվերդեան

Հ.Յ.Դ Գ.Ե.Մ.-ի Կեդրոնական Վարչութեան յատուկ հրաւէրով Գանատա այցելեց հայրենի հեղինակային երգիչ կամ նորօրեայ գուսան՝ Ռուբէն Հախվերդեանը։ Նախ Թորոնթոյի եւ ապա Մոնթրէալի մէջ իր երկու ելոյթները բաւարար էին որ մեր ժողովուրդը անձամբ ծանօթանար Ռուբէնի (նկատի ունենալով որ Ռուբէնի ձայնագրութիւնները արդէն Գանատայի մէջ տարածուած են)։ Իբրեւ Գանատահայ երիտասարդութեան յատուկ միակ թերթը, «Արծիւ»-ի խմբագրական կազմը անհրաժեշտ համարեց մեր այս հայրենի արուեստագէտը ներկայացնել իր ընթերցողներուն։ Այս նպատակով, կազմէս ընկի. Կարին Յովսեփեան եւ ընկ. Շանթ Ժամկոչեան հետեւեալ հարցազրոյցը կատարեցին «Ռուբիկին» հետ, ինչպէս պիտի անուանէին վինք մեր հայրենակիցները։

Հ.- Յարգելի Ռուբէն, պիտի խնդրէի որ դուք ձեզ մեր ընթերցողներուն ներկայացնէք։

Պ.- Ծնած եմ 1950-ի Դեկտեմբեր 3-ին, Երեւան։ 1968-75 տարիներուն ուսումս աւարտեցի իբրեւ թատրոնի եւ հեռատեսիլի բեմադրիչ։ Աշխատակցած եմ Երեւանի հեռատեսիլի կայանին մէջ իբրեւ բեմադրիչի օգնական, ինքնաշխատութեամբ խորանալով բանաստեղծական ու երաժշտական մարզերուն մէջ։ Մասնաւորաբար երբ հասակ կ'առնես մտաւորական շրջանակի մը մէջ, այսինք երբ 7 տարեկանէն կը լսես Պարոյր Սեւակի, Յովհաննէս Շիրազի եւ նոյնանման բանաստեղծներու ձայները այլեւս դպրոցի ի՞նչ պէտք կար. իսկ իմ կեանքի ուսումս ստացած եմ արհասարակ փողոցէն, ո՛չ միայն Երեւան, բայց «ինձ կարելի է իմ երգերուն մէջ գտնել»։

Իմ ազգային կրթութիւնս ստացած եմ մեծ մայրերէս, որոնցմէ մէկը կինն էր «Արծուաշէն» գիւղի փրկիչ, դաշնակցական գործիչ՝ Միքայել վարժապետին, որ 1937-ին գնդակահարուեցաւ K. G. B. -ին ձեռքով։ Միւս մեծ մայրս, Մարկոս Սարադիկեանը, կինն էր Յովհաննէս Հախվերդեանին, որ Երեւանի մէջ այդ տարիներուն խոշտանգուելէ ետք Սիպերիա աքսորուեցաւ։ Այսպէս է որ իմ մեծ մայրերը փղամարդու դեր կատարեցին մեր ընտանիքէն ներս։ Այս իրականութենէն առնուած է «Կենսագրութիւն» երգը։ Այս եւ շատ մը ուրիշ պատճառներով Ռուբէնի երգերը հայրենիքէն ներս արգիլուած էին մինչեւ 1988։

Իմ մասին բաւական լաւ ուսումնասիրութիւններ ունի Փրոֆէսոր Մարք Նշանեանը՝ New York-ի Colombia հալսարանի հայկական ամպիոնի վարիչը։

Հ.- Կրնա՞ք մեզի խօսիլ ձեր ստեղծագործութիւններուն մասին, եւ անոնց ժողովուրդին հասցնելու ձեր օգտագործած թեմաներուն մասին։

Պ.- Իմ երգերը ընդհանրապէս ինձմէ առաջ սփիւռքի վանական շրջանակներուն մօտ արդէն ծանօթ էին շնորհիւ Յարութ Փամպուքճեանին, որ այստեղ դեսպանի դեր կատարեց։ Սակայն, կարեւոր բաժին մըն ալ կը վերապահուի միջին արեւելքի իմ բարեկամներուն, որոնք իմ ձայներիվներու տարածման գործին մէջ յատուկ գործ տարին, որուն համար երախտապարտ եմ անոնց։ Իսկ ինչ կը վերաբերի իմ գործերու մասին, ես անոնք ստեղծագործութիւն չեմ համարեր հետեւեալ պատճառներով՝

1.- Բառերը հայերէն են, ինչ որ իմ ստեղծագործութիւնս չէ։

2.- Մեղեդիներ են անոնք, առնուած իմ ժողովուրդի առօրեայէն։

3.- Անոնք իրար միացնելն ու փոխանցելը կը մնայ ինծի։

Որեւէ երգ երբ լոյս կը տեսնէ կը դառնայ ժողովուրդի սեփականութիւնը. վերջին հաշուով իրն է եւ իրեն է որ կը վերադարձնեմ։ Գալով Յարութին, մեր հանդիպումը միայն երեք տարիներ առաջ եղաւ եւ որովհետեւ որոշ

INTERVIEW

փսփսուքներ կային մեր մասին որոշեցինք միասին ձայներիվ մը պատրաստել. այսպիսով՝ վերջ գտան այդ բոլոր անիմաստ տարաձայնութիւնները։

Մօտ օրէն լոյս պիտի տեսնէ իմ նոր C.D.-ին՝ «Սա Երեւանն է» անունով։

Հ.- Ձեր ոճին մէջ արտայայտուող բաւական հայ արուեստագէտներ ունինք. այսօր ինչպէ՞ս է անոնց վիճակը։

Պ.- Ազգի մը համար մի քանի գուսան ունենալը բաւարար է. մեր պարագային քիչ ունինք բայց ա՛յդ ալ բաւարար է։ Իսկ ինչ կը վերաբերի արուեստագէտի կոչումին, այսպէս ներկայացնեմ իմ համոզումս՝ մենք, հայերս, աշխարհի մշակոյթին մէջ մուտք գործեցինք մեր եկեղեցիներու ճարտարապետութեամբ, իսկ այդ օրերուն այդ ճարտարապետները նոյն ժամանակ թէ՛ ծրագրող եւ թէ՛ որմնադիրներ էին եւ իրենք վիրենք արհեստաւոր կը համարէին։ Ուրեմն, ես ինչպէ՞ս ինձ արուեստագէտ համարեմ. ես պիտի գոհանամ «արհեստաւոր» կոչումովս։ Հոս տեղին է մատնանշել թէ՝ այսօրուան Ռուբէն Հախվերդեան ըլլալս արդիւնքն է վոհողութիւններու եւ վրկանգներու. ես կարող էի անորակ գործերով խանդավառել որոշ խաւ մը մեր ժողովուրդէն ապահովելով նիւթական մեծ յաջողութիւններ ի գին մեր մաքուր հայկական մշակոյթին։

Հ.- Ի՞նչ է ձեր կարծիքը մտաւորականութեան մասին, եւ ի մասնաւորի ի՞նչ վիճակի մէջ կը գտնուի ներկայի հայրենի մտաւորականութիւնը։

Պ.- Իմ կարծիքով «մտաւորական» բառը մեծ նշանակութիւն ունի, ու հաւաքական իմաստ մը ունի ան քան արուեստագէտի կոչումը եւ մտաւորականութիւնը դասակարգային չէ՝ այլ մտային հարստութեամբ կարելի է սահմանել։ Պարզ օրինակի մը համար, 1915-էն ետք մեր դպրոցներու նուիրատուները, շինողները եղած են այդ քիչ շահող բայց նուիրող մարդիկը, ինչ որ մինչեւ օրս կը շարունակուի. ա՛յս է մտաւորական տրամաբանական մարդու տիպարը։ Եւ այս պատճառներէն մէկն է որ մինչեւ օրս կը հաւատամ իսկական ընկերվարութեան, սակայն դժբախտութիւնը այն է, որ մեր հայրենիքէն ներս անոր թարգմանութիւնը «կոմունիզմ» է ցաւ ի սիրտ։

Հ.- Ձեր Ղանատա այցելութենէն առաջ, ի՞նչեր կ'ակնկալէիք եւ այս փորձառութենէն մեկնելով ի՞նչ է ձեր կարծիքը սփիւռքահայութեան մասին։

Պ.- Իրականութեան մէջ, ինչպէս նախապէս ըսի, որովհետեւ իմ երգերը ինձմէ առաջ մուտք գործած են սփիւռքի վանական գաղութներէն ներս, հետեւաբար որոշ չափով կարծիքս այն է թէ սփիւռքի բանալին միջին արեւելքն է։ Ինձ համար սփիւռք ապրիլը անկարելի է, որովհետեւ չեմ կրնար արտադրել. ես իմ մէջ կը կրեմ վրէժխնդիր հայու նկարագիրը։ Գալով Ղանատա այցելութեանս, ես կը սպասէի այս ջերմ ընդունելութիւնը, աւելին միշտ ալ ժողովուրդը գիտէ եւ անոր կը մնայ կարծիքը տալ։ Իսկ ինչ կը վերաբերի օտարներուն, եղած եմ Սիպերիա, ինչպէս նաեւ Չեխոսլովաքիա ուր բաւական լաւ ընդունելութիւն գտած եմ եւ ուր հոն բարձրորակ ունկնդիրներու մեծ խաւ մը կայ։

Հ.- Ի վերջոյ, իբրեւ մեր հայ ժողովրդի գուսան, ի՞նչ կը թելադրէք մեր երիտասարդութեան։

Պ.- Ես պիտի ուզեմ թելադրել իմ Ղարեքին Ժդեհեան գաղափարական համոզումս, որմով կերտած եմ այսօրուան Ռուբէն Հախվերդեանը, թէ շատ կարեւոր նշանակութիւն ունի հայ տարրը, մարդը։ Ֆիզիքական հայ ըլլալը չի բաւեր. այլ պէտք է ըլլալ վարգայած։ Նիթչէի «Զէր Մարդու» գաղափարը ինձ համար շատ մեծ նշանակութիւն ունի. հիդեր սխալ ընդունած էր վայն իբրեւ «գէր ապգ», որ կարելի չէ ապգ մը գերազանցել միւսէն։ Մէկ խօսքով՝ «քո թոյլ կողմը պէտք է վորաւոր կողմ ներկայացնես տիեզերքի վրայ. ամէն բանի պատասխան կայ, բայց դուն պիտի գտնես վայն, թէ ոչ յանձաւորը դո՛ւն ես»։

NEWS

May 12, 1997

Armenia, Egypt Sign Health Care Agreement

YEREVAN (Noyan Tapan)—Armenia's Health Minister Ara Babloyan and his Egyptian counterpart Ismail Sallam signed an agreement on cooperation in the field of health care, medicine and pharmaceutics.

The agreement provides for joint activities in training of medical personnel, exchange of expertise in all medical fields, holding joint scientific conferences as well as supplying medicine and medical equipment.

May 13, 1997

"Dro" Defendant Gegham Manoukian Released on Amnesty

YEREVAN (Noyan Tapan)—So-called "Dro" case defendant Gegham Manoukian was released Tuesday becoming the first prisoner to be released under the new amnesty law recently passed in Armenia's National Assembly. Manoukian was arrested following the ill-fated Dec. 28, 1994 decree by Levon Ter-Petrosyan banning the activities of the Armenian Revolutionary Federation in Armenia.

Manoukian was subsequently charged under article 72 of Armenia's Criminal Code which stipulates that individuals who take part in "banditism" against the state shall be imprisoned anywhere from five to 15 years.

IMF and Armenia Conclude Negotiations

YEREVAN (Noyan Tapan)—The talks between International Monetary Fund and Armenia's government ended successfully. The first $25 million portion of the IMF credit for this year will be provided to Armenia in June, after a relevant decision is approved by the IMF Board of Directors.

The package of documents worked out during the talks suggests implementation of structural reforms mainly in fields of taxation and credit, as well as other spheres such as the energy system.

This regular credit by IMF is part of a three-year program worth $150 million and aimed at implementing economic reforms (the so-called ESAF credit). According to Levon Barkhoudarian, Armenia is getting the biggest quote in the history of IMF which makes up 85 percent of Armenia's fee. In case this year's first portion is successfully realized, Armenia will get the second one in the Fall.

May 14, 1997

Canada, Armenia Sign Trade, Cooperation Accords

YEREVAN (Noyan Tapan)—Garnik Nanagulian, Armenia's Minister of Trade, Services and Tourism, signed the first two bilateral agreements between Armenia and Canada Wednesday while on an official visit to the country.

The agreements hinge primarily on the protection and promotion of investment in both countries, and on trade and commercial activities between the two.

The two agreements were signed by Canadian Deputy Foreign and International Trade Minister Robert Bite, and by the Director-General of the same Ministry's Department for Central, Eastern and Southern Europe, James Bate.

May 15, 1997

Singapore-Based Company to Excavate Armenia Gold

SINGAPORE (CNW-PRN)—Marcus Randolph, President of First Dynasty Mines Ltd., announced Thursday that the company reached a definitive agreement to acquire up to 100 percent of Global Gold Armenia Ltd. from its current parent company, Global Gold Corporation.

The definitive agreement replaces the preliminary agreement originally announced in February and gives First Dynasty immediate management control of Global Armenia and its projects. Global Armenia is a party to a joint venture with agencies of the Armenian government to construct a $12 million plant at Ararat to recover gold from mine tailings and to conduct feasibility studies on the redevelopment of the Zod and Meghradzor mines, all in Armenia. Estimated resources at the three projects total 6.3 million ounces of gold.

The proposed redevelopment of the Zod and Meghradzor mines is expected to proceed as a fifty-fifty joint venture between Global Armenia and the Armenian government. Global Armenia's interest in the Ararat tailings plant will be 50 percent to 67 percent, depending upon metallurgical performance.

Mitsubishi Motors Opens Office in Armenia

YEREVAN (Noyan Tapan)—Japan's renowned Mitsubishi Motors Corporation opened its first office in Yerevan Tuesday. Armenian Mitsubishi Motors is a subsidiary of the Armenian "SIL" Concern and has a status of joint venture with the United Arab Emirates.

Armenian Mitsubishi Motors also opened an exhibition of Mitsubishi cars. President of SIL Concern, Khachatour Sukiassian, said that the office will trade in Mitsubishi cars and spare parts and provide car maintenance. The office will also import Mitsubishi cars from Dubai to Yerevan and to other CIS member-states.

May 19, 1997

Finance Minister Replaced, Prosecutor General Fired

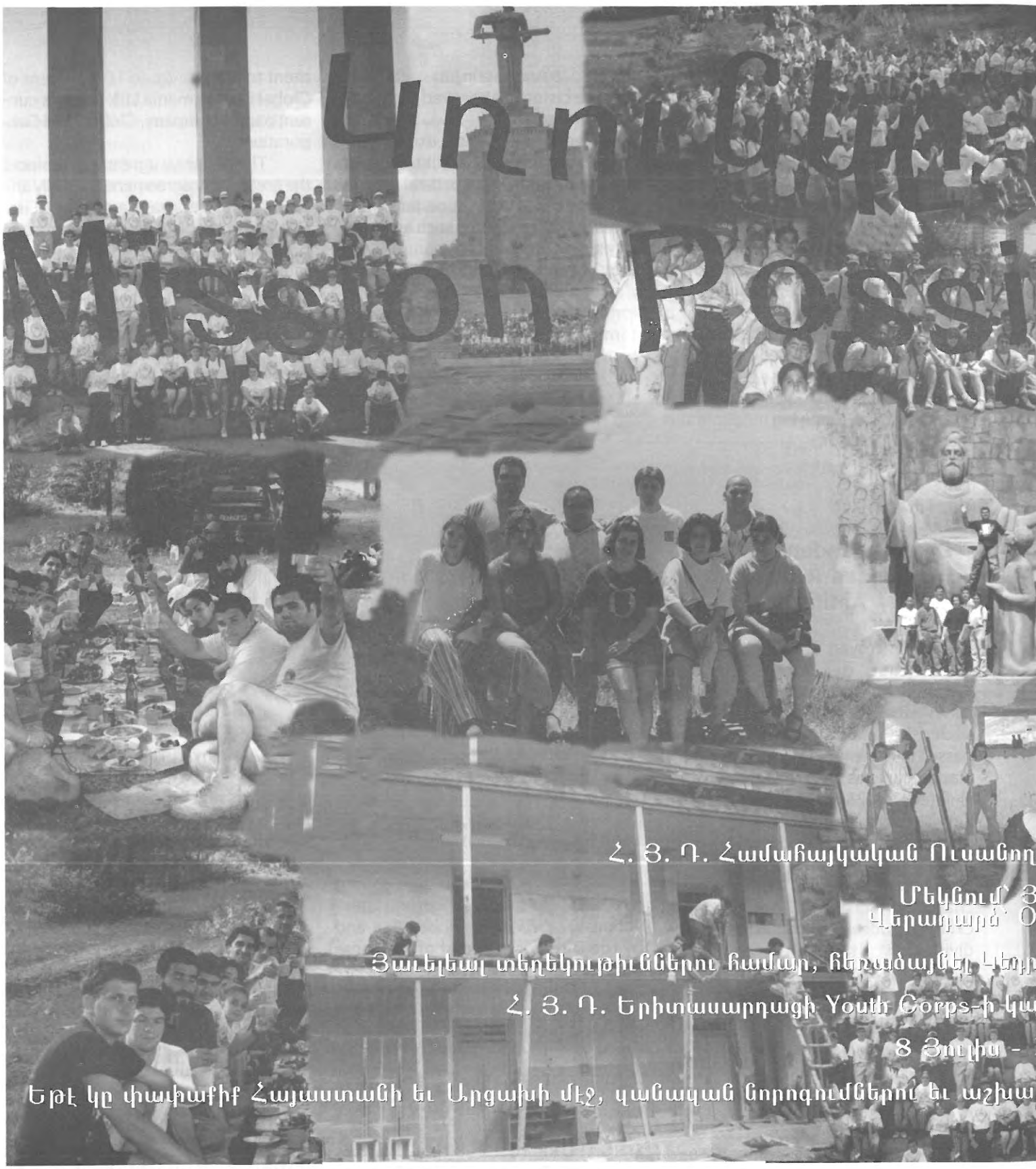
Կոմսոմ
Mission Possi
Հ. Յ. Դ. Համահայկական Ուսանող
Մեկնում՝ Յ
Վերադարձ՝ Օ
Յաւելեալ տեղեկութիւններու համար, հեռաձայնել Կեդր
Հ. Յ. Դ. Երիտասարդացի Youth Corps-ի կա
8 Յուլիս -
Եթէ կը փափաքիք Հայաստանի եւ Արցախի մէջ, կանական նորոգումներու եւ աշխա

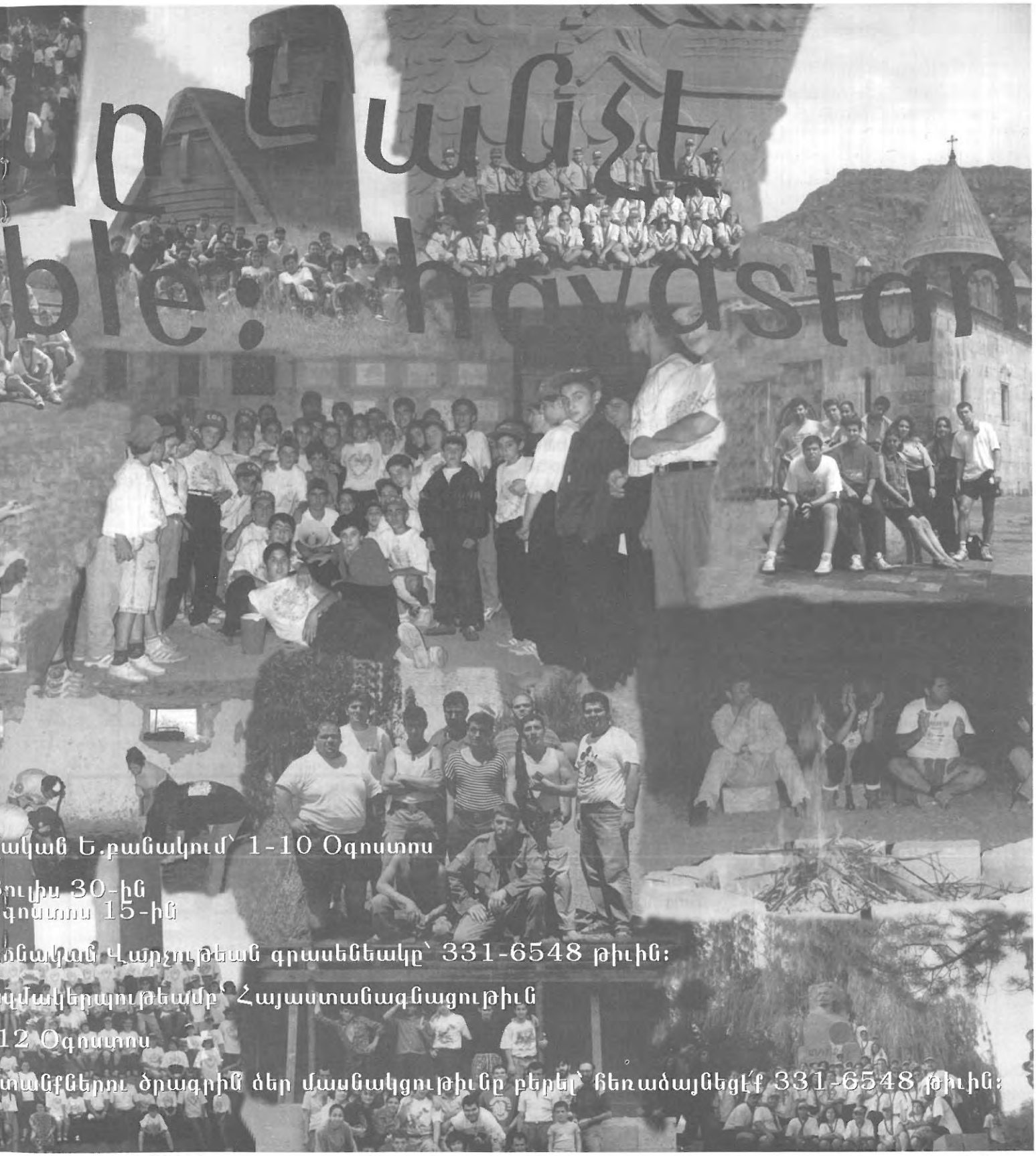
ական Ե.բանակում՝ 1-10 Օգոստոս
ուլիս 30-ին
գոստոս 15-ին
ենական Վարչության գրասենեակը՝ 331-6548 թիւին։
ամակերպութեամբ՝ Հայաստանագնացութիւն
12 Օգոստոս
տանիքներու ծրագրին ձեր մասնակցութիւնը բերել՝ հեռաձայնեցէք 331-6548 թիւին։

NEWS

YEREVAN (Noyan Tapan)—Levon Ter-Petrosyan issued a decree Monday relieving Finance Minister Levon Barkhoudarian and Prosecutor General Artavazd Gevorkian of their duties.

With the same decree Ter-Petrosyan appointed member of the Constitutional Court Henrikh Khachatrian Prosecutor General, while Deputy President of the Central Bank Armen Darbinian was named Finance Minister.

Levon Barkhoudarian was appointed advisor to Ter-Petrosyan.

Director Atom Egoyan Wins Award at Cannes Festival

CANNES, France (Reuter, Los Angeles Times, Marmara)—Egyptian-born and Canadian-raised Armenian director Atom Egoyan won the Grand Jury Prize Sunday at the close of the 50th Cannes Film Festival for "The Sweet Hereafter," a gripping account of a small British Columbia town coping with a school bus accident

The Grand Jury Prize is widely seen as the runner-up to the Golden Palm. Egoyan's movie also won the International Writers Guild prize as well as the award by the World Council of Churches, the Istanbul-based Marmara Armenian newspaper reported.

May 20, 1997

Armenia, Egypt Establish Trade Relations

CAIRO (Itar-Tass)—A trade agreement and a number of protocols on cooperation in various fields have been signed between Egypt and Armenia on Tuesday.

The documents, signed by Nawal Abdel Munam al-Tatawi, Egyptian Minister of the Economy and International Cooperation, and Ashot Safaryan, Armenian Minister of Industry, provide for the development of economic, scientific and technical partnership and tourism.

Alternative Energy Expanded in Armenia

YEREVAN (Noyan Tapan)—Director of the "Contact-A" firm, Victor Afyan, has created new designs for solar modules which will have a dramatic affect on Armenia as an alternative source of energy.

The innovations are based on the known principle of transforming solar energy into electricity through the use of silicon photo-elements. This method was patented in Russia, the US, Canada, France, Germany, Japan and Italy.

Solar modules generate energy during daytime. At night, the energy accumulated in the batteries is used. Solar modules proved to be efficient in agriculture, luminous advertisement, alarming systems and many other areas where electricity is used.

May 23, 1997

IAEA Assists Armenia's Nuclear Industry

YEREVAN (Noyan Tapan)—International Atomic Energy Agency's "Legislative Assistance For the Utilization of Nuclear Energy" project is currently being implemented in Armenia.

The project aims, first of all, at reviewing the entire nuclear legislative system in target countries. Sources report that the implementation of the project is due for completion in 2000. Total funding provided under the project is $680,000.

The project says that the absence of relevant laws and regulations in the target countries hampers transport export/import control of radioactive materials, physical protection of nuclear installations and nuclear material.

May 27, 1997

Nairit Awarded International Award for Quality and Technology

YEREVAN (Noyan Tapan)—The Nairit chemical plant was given an award at an international conference held from May 23 to 27 in Frankfurt for yielding high quality products last year, according to chief economist of the Nairit joint stock company Levon Ayvazyan.

The Nairit chemical plant mainly produces chloroprene rubber. The US, Japan, Germany, France and England are the only other chloroprene rubber producing countries.

Eighty percent of Nairit's shares belong to the state while the remaining 20 percent belong to the employees.

Ayvazyan said that profits in the last four months were up 113 percent as compared to the same period last year. Between 1994 and 1996 Nairit produced 6,327 tons of chloroprene rubber.

Russia has shown interest in Nairit and is willing to provide an interest free loan for 60 billion rubles.

Iran will be providing $13 million in raw materials needed for the production of the chloroprene rubber.

The Japanese firm "Sumi-Tomo" is also planning to invest some $100 million in Nairit.

INTERNATIONAL
YORK
JEWELLERY
MUSIC
PHOTO

1344 Ste-Catherine O.
Montréal

Tél.: (514) 874-0824

Մասնաճիւղէ Մասնաճիւղ

Երկուշաբթի, 14 Ապրիլին, Մոնթրէալի «Լեւոն Շանթ» մասնաճիւղէն 40 երիտասարդ-երիտասարդուհիներ իրենց մասնակցութիւնը բերին բողոքի ցոյցի մը, որ տեղի ունեցաւ Մոնթրէալի քաղաքապետարանին դիմաց: Երիտասարդները հարցումներ ուղեցին եւ իրենց ընդվզումը յայտնեցին Մոնթրէալի քաղաքապետ՝ Պրն. Պուրքին, վերյիշեցնելով այս վերջինին Հայկական Ցեղասպանութեան 80-րդ ամեակին առթիւ parc Marselin Wilson-ի մէջ յուշարձանի մը կառուցման իր խոստումը:

Չորեքշաբթի, 9 Ապրիլին, մօտ 80 երիտասարդներ առիթը ունեցան ունկնդրելու փրոֆէսոր Արա Խանճեանի դասախօսութիւնը «Restructuring the Armenian Economy» նիւթին մասին: Սոյն վրոյցը կազմակերպուած էր Մոնթրէալի «Լեւոն Շանթ» մասնաճիւղի եւ Concordia համալսարանի հայ ուսանողական միութեան կողմէ:

ՀՅԴ ԱԵՄ-ի Կեդրոնական Վարչութեան հրաւէրով, Ապրիլ 11-13 Գանատա կը գտնուէր հեղինակային երգի ներկայացուցիչ եւ հայրենի արուեստագէտ՝ Ռուբէն Հախվերտեան: Ապրիլ 11-ին, Թորոնթոյի գաղութէն մօտ 200 հայրենակիցներ իրենց մասնակցութիւնը բերին Ռուբէն Հախվերտեանի ելոյթին, իսկ Ապրիլ 13-ին, շուրջ 350 Մոնթրէալահայեր առիթը ունեցան ծանօթանալու իր իւրայատուկ ոճին:

ՀՅԴԱԵՄ-ի Կեդրոնական Վարչութեան հովանաւորութեամբ եւ Alumni յանձնախումբի կազմակերպութեամբ, Շաբաթ Մայիս 10-ին, Սէնթ Գաթրինկի մէջ տեղի ունեցաւ bowling-ի ձեռնարկ մը ինչպէս նաեւ alumni-ի պարահանդէսը, մօտ 450 ներկաներու մասնակցութեամբ, երգիչ Օննիկ Տինքճեանի եւ իր նուագախումբին եւ ներկայութեամբ հայրենակիցնե

Իսկ Մայիս 16-19, Օթթաուայի շրջանի Rideau Hill բանակավայրէն ներս տեղի ունեցաւ համագանգական սեմինար մը, Կեդրոնական Վարչութեան կազմակերպութեամբ: Դասախօսներ՝ Ռաֆֆի Արտաճեան եւ Յակոբ Տէր Խաչատուրեան դաստիարակչան նիւթեր ներկայացուցին՝ «ԱԵՄ-ի Առաքելութիւնն Ու Գործունէութիւնը» ընդհանուր թէմային շուրջ: Սեմինարին իրենց մասնակցութիւնը բերին մօտ 60 անդամներ:

ARFYOC "Hay Tad"

For the past two years, the A.R.F.Y.O.C. has been using political lobbying as a means of promoting awareness for the Armenian Cause. This year, the joint lobbying committee had three main objectives:

- To foster awareness regarding the Armenian Genocide;

- To remind Members of Parliament of the language used in the formulation of the resolution regarding the Armenian Genocide passed in Parliament during April 1996;

- To encourage the presence of all Members of Parliament at the Commemoration on April 24.

The lobbying committee consisted of A.R.F.Y.O.C. members from different chapters, working in collaboration with the Central Executive. This year, the committee successfully met with such prominent MPs as Maurice Bernier and Jean Leroux from the Bloc Qunbecois, as well as Ivan Grosse, Murray Culder, Marleen Cateral and John Finley from the Liberals. These meetings were very productive and useful in the sense that many of these Members of Parliament were more than willing to listen and sympathize with the Armenian Cause. Some were even surprised at, and commended the fact that the youth was getting more politically aware and active in the process of resolving the Armenian Cause.

Furthermore, the joint lobbying committee feels that such a campaign on Parliament Hill is more than just an accomplishment, but represents truly the essence of the A.R.F.Y.O.C. "Hay Tad" committee.

ԼՈՒՄԱՄ

Լումամ

Մայիս 16-19, Օթթաուայի շրջանի Rideau Hill բանակավայրէն ներս տեղի ունեցաւ համագանապական սեմինար մը, Կեդրոնական Վարչութեան կազմակերպութեամբ։ Սեմինարին ընթացքին, մամուլի յանձնախումբին նախաձեռնութեամբ լոյս տեսաւ «Լումամ» թերթիկը։ Ահաւասիկ անկէ հատուածներ . . .

It was a cold and dark night,
With no heaters in sight.
The washrooms were a mess,
We were all in distress.

We cried out in vain,
We thought we were going insane,
But we managed not to go,
With the help of ընկեր Մանո.

Then there were the cooks,
With the good looks.
But what they really needed,
Were some recipe books.

That night we had a blast.
It went by so fast,
With singing, dancing, and joy,
And Avo's տրպաքէ Oh Boy!

The ֆուլ had a sort of taste,
And Raffi didn't want it to go to waste.
So he threw it instead,
Over poor Avo's head.

The guys played soccer under the sun,
Believe me people it was fun
To watch them fall on their faces,
After they've tripped over their own laces.

The days were sunny, the nights were cold,
Nevertheless, we did what we were told.
The memories will never fade away,
And we will be talking about this day after day.

So this is it, we had our fill,
Spending a weekend at Rideau Hill.
We hope to come back really soon . . .
Hey, who are we kidding? Never in a blue moon!

Lori Avakian
Tamar Tawetian

Community and Commitment

Socrates, a Greek Philosopher, once said "An unexamined life is not worth living." By this, he meant that one needs to analyze his / her actions constantly to leave room for improvement. I agree and strongly believe one must not lead a passive life rather should ponder upon his / her values and everyone's daily actions should reflect each one of these values.

As A. R. F. members, maybe we should individually think of the reasons we have joined this very organization and come up with fundamental reasons that we would motivate each one of us in accomplishing our so called mission with greater commitment.

There are many advantages in being part of an organization. In our case, our organization could enhance our lives in terms of getting to know ourselves better and develop values that reflect our Armenian identity. But in getting to know ourselves is not to say to "use" the organization for selfish reasons—we shouldn't lose sight of our long term mission and to our "social prosperity" into "social disorder". Rather through our interactions, with our fellow members we should get to develop a sense of knowledge.

In doing so, we should be in position where we could accept our weaknesses and use our strength to be a better person and dedicated members.

It should also be noted that through this "greater commitment", we could make a difference in our community. We should each feel this as a burden in wanting to make a difference and regularly think of improvements. Creative and effective ideas are what we should strive for.

Jizel Younanian

Subscibe to ARDZIV:
For only $15 a year become a subscriber of the ONLY Armenian youth magazine in Canada
To subscribe:
write to:
ARDZIV
3401 Olivar Asselin Montreal, Quebec H4J 1L5
or Call
(514) 331-6548
or email
ardziv@sympatico.ca

Պատանիներ Կը Վերանորոգեն Իրենց Ուխտը

Մոնթրէալ . . . «Մեծ Եղեռնի» 82-րդ ամեակին առիթով, Հ.Յ.Դ Գանատայի Պատանեկան Միութեան Ընդհանուր Վարիչ Մարմնի կազմակերպութեամբ, Շաբաթ 19 Ապրիլ 1997-ի կէսօրէ ետք ժամը 4:00-ին, տեղի ունեցաւ քայլարշաւ մը, մասնակցութեամբ աւելի քան 150 պատանիներու՝ Հ.Յ.Դ Գանատայի Պատանեկան Միութեան Մոնթրէալի «Դրօ» եւ «Ռաֆֆի», Լաւալի «Գեղաշէն» եւ «Վիգէն Զաքարեան» մասնաճիւղերէն. քայլարշաւին իրենց մասնակցութիւնը բերին նաեւ Մոնթրէալի Հ.Մ.Ը.Մ. Կամք մասնաճիւղի կրտսեր մարզիկները:

Քայլարշաւողներուն թափօրը ճամբայ ելաւ առաջնորդութեամբ Գանատայի, Հայաստանի եւ Քէպէքի դրօշակներուն եւ այս առթիւ յատուկ պատրաստուած ծաղկեպսակով մը: Մոնթրէալի Հայ կեդրոնէն անցնելով Ցիւրիմէն պողոտան, պատանիները հասան Լագաշի եւ Հէնրի Պուրասա պողոտաներուն անկիւնը գտնուող Մարսըլէն Ուիլսըն Փարքը, ուր պիտի վերադարձուէր մեր նահատակները յիշատակող յուշարձանը:

Հոն տեղի ունեցաւ փօնակատարութիւն մը, ուր Հ.Յ.Դ Գ.Պ.Մ.-ի Ը.Վ.Մ.-ի անունով խօսք առաւ ընկ. Շանթ Ժամկոչեանը որ ներկաներուն հրաւիրեց մէկ վարկեան ոտնկայս լռութեամբ յարգել յիշատակը մեր նահատակներուն. ապա փոխանցեց օրուան պատգամը, ուր անդրադարձաւ 82-րդ ամեակին առիթով կազմակերպուած այս քայլարշաւին թրթռացուցիչ մասին ըսելով թէ՝ «Այսօրուան մեր այս քայլարշաւը կարելի չէ ընդունիլ կամ սահմանել յուշարձան մը կանգնեցնելու անորոշութեան իբրեւ արդիւնք միայն, այլ 20-րդ դարու առաջին կանխամտածուած եւ գործադրուած ցեղասպանութեան ընդացքին նահատակուած մեր պապերուն յիշատակին առ ի յարգանք է եւ անոր դատապարտելու վառանող կամ անտարբեր գտնուող համայն քաղաքական աշխարհին մեր ձայնը լսելի դարձնելու համար է». ապա քայլարշաւողներուն անունով խօսք առաւ Հ.Յ.Դ Գ.Պ.Մ.-ի «Դրօ» մասնաճիւղէն ընկ. Ռուբինա Զիւփէեանը, որ իր խօսքին մէջ շէշտը դրաւ այս առնչութեամբ հայ պատանիին դերին վրայ, իբրեւ կառուցող մէկ մասնիկը հայ ժողովուրդին ըսելով՝ « Եկէք բոլորս միասին այստեղ վերանորոգենք մեր ուխտը՝ յանուն մէկ ու կէս միլիոն անմեղներու թափած արեան, հաւատարիմ մնալու՝ մեր հայրենիքին, ազգին եւ արդար հայ դատին: Հայ մնանք՝ միշտ խօսինք հայերէն, երգենք հայերէն եւ միշտ վիրար օգնելով շարունակենք քալել անգին վոհողութիւններով ու ժրաջան աշխատանքով կերտուած հայապահպանման ու գոյատեւման մեր պապերուն վճռած փառքի ճամբէն»: Ապա Քէպէքի Հայ դատի յանձնախումբի անունով խօսք առաւ ընկ. Արտէմ Քէշիշեանը որ իր կարգին գնահատանքով անդրադարձաւ այս քայլարշաւին մասնակցողներուն խանդաւառութեան եւ հաստատէց այսպիսի գործերուն կառուցողութիւնը որ կը ծառայէ հայ դատի արդար լուծման գաղափարին: Որմէ ետք ներկաները նահատակներուն հոգւոյն հանգստեան «Հայր Մեր» աղօթեցին, ապա ծաղկեպսակը վերադարձուցին ձուշարձանին վայրը: «Հառաջ նահատակ» քայլերգով վերջ գտաւ ձերնարկը: Քայլարշաւի առիթով մամլոյ հաղորդագրութիւն մը հղուած էր, քաղաքիս մէջ գործող բոլոր լրատուական կեդրոններուն: Մասնակցողները հաւաքավայրէն բաժնուեցան հոգեկան գոհունակութեամբ մը, որ նկատելի էր իրենց դեմքերուն վրայ, եւ անշուշտ այս մէկը մղում պիտի տայ աւելի խանդավարութեամբ շարունակելու իրենց միութենական գործունէութիւնները:

Շանթ Ժամկոչեան

Sarel..
Avi Eldor
Fashion Accessories
Accessoires de Mode
1429 Crescent, Montréal, Qc., H3G 2B2
Tél.: (514) 987 • 9535 Fax: (514) 982 • 9029
email: sarel@accent.net

Համբարձման Դէպքը

Յարութեան հրաշքէն ետք, Յիսուսի հոգին 40 օր կը մնայ աշխարհի վրայ։ Յիսուս բազմաթիւ առիթներով կ'երեւի աշակերտներուն, երբեմն մասնակի եւ երբեմն ալ հաւաքաբար։ Յարութենէն 40 օր ետք, Յիսուս կը գտնուէր իր աշակերտներուն հետ իրենց հաւաքատեղի դարձած վերնատունը։ Անոնց Իր վերջին պատուէրը փոխանցելէ ետք, Յիսուս կ'ուղղուի դէպի Ձիթենեաց լեռը։ Անոր գագաթը հասած՝ կը կանգնի, հրաժեշտ կու տայ բոլորին եւ ցոյց կու տայ երկինքը ուրկէ եկած էր եւ ուր կը մեկնի։

Այս դէպքը կը կոչուի Համբարձում. անուանակոչութեան օր է նաեւ՝ Համբարձում, Համօ, Համբիկ, Համայեակ անուն կրողներուն։

Համբարձումէն ետք, Յիսուսի քարոզչութեան գործը վերցուցին իր աշակերտները։ Անոնք ցրուեցան աշխարհի չորս անկիւնները ու մարդոց հոգիները լուսաւորեցին Յիսուսի ու Աստուծոյ գործերով։

Համբարձման Աւանդութիւներ Համբարձման նախորդող օրը, աղջիկները առտու կանուխէն ոտքի վրայ են։ Անոնք խումբեր կը կազմեն, մեծերը միասին եւ փոքրերը միասին, եւ թեւ-թեւի տուած ճամբայ կ'ելլեն դէպի դաշտ։ Անոնք կ'երթան Համբարձման «ջանգիւլում»-ի համար ծաղիկներ հաւաքելու։

Դաշտ հասնելով, կը բաժնուէին աւելի փոքր խումբերու։ Իրենց կարմիր գոգնոցներուն մէջ կը հաւաքէին ամէն տեսակ ծաղիկներ եւ կը վերադառնային գիւղ։

Ապա, կ'ընտրէին յարմար տուն մը եւ իրենց հաւաքած ծաղիկներով կը կազմէին փունջեր՝ թիւով այնքան, որքան տունէ բաղկացած է գիւղը։ Տան մէջ երկար ժամանակ կը պարէին եւ կ'երգէին։

Այդ միջոցին, մի քանի հոգի տունէն դուրս կ'ելլեն զգուշանալով որ ոչ ոք իրենց չտեսնէ եւ իրենք ալ ոչ մէկու հետ չխօսին։ Իրենց կուժերը առած, կը շտապեն 7 առուներէ ջուր գողնալ իրենց «ջանգիւլում»-ին համար։ Խեղճ աղջիկները ի Ղնչ արագութեամբ եւ վախով կ'անցնին մէկ առուակէն միւսը, իւրաքանչիւրէն բուռ մը ջուր վերցնելով։

Չարաճճի երիտասարդներն ալ, լաւ գիտնալով այս մէկը, կը հետապնդեն ջուր գողցող աղջիկներուն եւ կը ջանան հալածել իրենց երեւալով։ Հէնց որ երիտասարդ մը յայտնուէր, իսկոյն աղջիկները կը ծածկուէին եւ կը փախչէին դէպի այլ առուակ մը, որովհետեւ անհրաժեշտ էր որ այդ ջուրը գողցուի մարդոց աչքերէ ծածուկ։ Յետոյ, ջրամանի մէջ մանր քարեր կը ձգէին, իսկ ամանի բերանը կը վարդարէին իրենց պատրաստած փունջերով, վարդերով եւ այլ հոտաւէտ ծաղիկներով։ Ամանը դուրսէն կը վարդարէին գունաւոր կտորներով եւ ապա կը յանձնէին քահանային որպէսզի օրհնէ «ջանգիւլում»-ը։

Համբարձման առաւօտը, աղջիկները կը հաւաքէին նշանակուած տունը։ Կ'առնէին «ջանգիւլում»-ը եւ կը սկսէին շրջիլ տունէ-տուն։ Ջան գիւլում կ'ըսէին, կը գովէին տան մեծն ու փոքրը, եւ տանտիկնոջը կու տային երկու քար, փունջ մը ծաղիկ եւ քիչ մը ջուր։ Ասոնց փոխարէն, կը ստանային ձու, իւղ, բրինձ եւ կաթ եւ կը շարունակէին իրենց ընթացքը։

Յետոյ դարձեալ կը վերադառնային նշանակուած տունը եւ իրենց հաւաքածներով կերակուր կը պատրաստէին։

Միասնաբար ճաշելէ ետք, կը սկսէր վիճակահանութիւնը, տօնախմբութեան ամենէ հետաքրքրական եւ հաճելի բաժինը։

Azimut
imprimerie • printing
tél.: 514 - 481 - 1025
fax: 514 - 481 - 1843
2100a girouard suite 2 mtl. qc. h4a 3c3

Yousuf Karsh

Since the fifteenth century, portraiture has attempted to interpret the messages that lie in the human face. Portraiture has been seen sometimes as a metaphor to express the artist's own emotional state, sometimes as a symbol of universal human qualities. But the art of portraiture begins with the establishment of physical fact as the basis for our knowledge of the surface; we cannot know the essence. Therein lies the portraitist's constant pursuit: the search for meaning in appearances.

"All I know is that within every man and woman a secret is hidden, and as a photographer it is my task to reveal it if I can. The revelation, if it comes at all, will come in a small fraction of a second with an unconscious gesture, a steam of the eye ,a brief lifting of the mask that all humans wear to conceal their innermost selves from the world. In that fleeting interval of opportunity the photographer must act or lose his prize."

–Yousuf Karsh

Karsh was born in Armenia, in 1908, and after a difficult childhood, emigrated to Canada in 1924. He lived with his photographer uncle, George Nakashi, whereas he decided to pursue his career in photography.

In 1928, Karsh moved to Boston to begin his apprenticeship with John Garo. Garo taught Karsh how to see his subject in terms of light, shadow, and form, and to understand that light is the photographer's greatest gift. By the mid 1930s, Karsh's use of light was more assured.

Garo not only taught Karsh the more common printing techniques of bromoil, platinum, and gum-bichromate printing, but Karsh also learned that each of the photographic papers he used in these methods has its own individual quality of beauty. Soon he came to understand how to explain the character of a given photographic paper, to make it part of the expressive quality of the paper.

After his three years with Garo, Karsh moved to Ottawa where he was employed as an assistant in John Powi's studio, which led to the first break in his career. A few months later, in 1932, Karsh's career took its biggest turning point with his photograph of Winston Churchill (frontpiece), not only Karsh's best known portrait, but undoubtedly the one by which Churchill is best remembered.

During the 1930s, Karsh began establishing his reputation within the photographic community. Beginning in 1934 with the National Gallery of Canada's first Canadian International Salon of Photographic Art, and every year thereafter, until its demise in 1939, Karsh had prints accepted in this prestigious exhibition. In 1936, he exhibited in the London Salon of Photography. Two years later, he was elected an associate member of the Royal Photographic Society. In 1940, "Photograms" of the year, the British based arbiter of international photographic taste since the turn of the century, began to reproduce his work. In 1946, Karsh published his first book, Faces of Destiny.

Yousuf Karsh has continued taking pictures for six decades and has built a worldwide reputation.Many of his portraits stand as icons of twentieth century humanity. What is less well known is the other side of his career—the many thousand of more ordinary folk who have passed before his lens. In these photographs lies an unexpected richness, hidden from view until the National Archives of Canada purchased his entire collection, about 355 000 prints and negatives in 1987.

Tina Soulahian

Sources:
Karsh, Yousuf. The Art of the Portrait. Ottawa: National Gallery of Canada, 1980.
Portfolio. Toronto: University of Toronto Press, 1967.

On Wednesday, April 19th 1997, at The Loft took place the Chom-Fm exclusive INXS Elegantly Wasted CD listening party, with special guests Michael Hutchence (singer) and Tim Farriss (guitarist).

The party started at 8:00 pm, and anyone who's been to The Loft knows how small it is. There were at least 150 people, all crowed in one area of the club. Surprisingly there were only a few teens, whereas most of the crowd was well beyond their thirties and I must say that they were much wilder than the young ones.

During the party, there were some draws, where they gave away CDs, T-shirts, posters, and swatch watches . . . Michael and Tim finally showed up at 9:30 pm, answered a few questions, signed some autographs (body parts included), posed for some pictures and around 10:30 pm left. No big surprises, nothing special but their mere presence fired up the crowd!

Before hand, a couple of friends and I met Michael Hutchence and Tim Farriss in the lobby of Chom. Michael had with him his 9 month old baby girl and he smelled like a liquor store. Fans, do not be fooled, he might look gorgeous on television, but he has gotten old and much skinnier, whereas Tim looked better than ever. They were extremely nice and were actually glad to meet some young fans.

Well, the CD is great, any INXS fan should have it, and there is a rumour that they will be in Montreal for a concert, in September . . .

On a last note, INXS is still as talented as they were when they started off in 1997. They have made a name for themselves and even though they were wasted, they remain elegant . . .

Tina Soulahian

Argenti..

Création de bijoux unique

Onnig Alixanian Jr., Gemmologiste
1427 Crescent, Montréal, Qc., H3G 2B2
Tél.: (514) 845 • 5550

Subscibe to ARDZIV:

For only $15 a year become a subscriber of the ONLY Armenian youth magazine in Canada

To subscribe:
write to:
ARDZIV
3401 Olivar Asselin Montreal, Quebec H4J 1L5
or Call
(514) 331-6548
or email
ardziv@sympatico.ca

Fame & Fortune

Fame and Fortune: The Essence of Popular Music of the 90s; But What About Talent, Originality?

Recently, I was invited to attend a concert performance by one of my classmates' band. In the dusky, underground bar, amongst the clouds of smoke, stood a group of teenagers, destined to become as popular as their idols, imitating their favourite bands, from the style of their music to their stance on the stage. Is this what music has been reduced to?

Today's music industry reflects an economy that mass produces consumer goods and then invests them to ensure their consumption. The popular music of the 90s is composed solely for public marketing.

Record companies are reluctant to sign bands that play original music; they only sign bands that meet the standard image of the "alternative band", in order to guarantee profits which are based upon the commercial success of the band. As a result, the musicians of today, rather than composing authentic music and creating original self-identities, draw their image from other pop culture clichés, in an attempt to achieve similar success—and make lots of money. Consequently, countless talented independent musicians are not getting the recognition they deserve in comparison to all those mainstream conventional bands.

Just as advertising transforms products into desirable images, celebrity-image managers transform human beings into icons of desire, thus selling their music.

These images are reflected through music videos, whose roots are in the mass marketing of popular songs. Music videos are, in themselves, three to seven minute commercials, advertising particular rock groups and albums. The production credits shown towards the beginning of the video usually include only the name of the band and the record label. They are presented as authorless short-films; the exception comes when someone of star status, who has "brand name" recognition, directs a video.

Today's music industry reflects an economy that mass produces consumer goods and then invests them to ensure their consumption.

...the musicians of today, rather than composing authentic music and creating original self-identities, draw their image from other pop culture clichés, in an attempt to achieve similar success—and make lots of money.

Taking into consideration that MTV, Much Music and Music Plus did not exist in the 70s, the "look" of the band played no particular role in their popularity. Could it be that the music itself was the only factor determining a band's success in those times?

Rock videos revealed to the public the appearances of their favourite artists. The performers, on their part, felt compelled to meet certain superficial standards conceived by the viewers of such videos. This was a moment in pop music when the performer's persona had become as important as the sound of the music.

Music videos are aimed particularly at highly prized consumers: young people. They have value not only because young people buy records, but because buyable goods that reflect the popular culture are essential to their lives. These popular culture commodities are now the tools that express personal taste and that establish a certain identification with a subculture. This is why commercials, such as Coca-Cola, often resemble rock videos, making anyone who drinks Coca-Cola a celebrity.

Music videos became a "hot" media item with the broadcasting of MTV (Music Television) in 1981. Warner Bros. hesitated before backing the concept of a 24-hour music channel wholly dedicated to rock videos; but MTV's success was almost instantaneous.

The music industry—it is all in the name—is based solely on commercial success. The quality of the music is overshadowed by the superficial factors that determine the popularity of the band. Talent has become an irrelevant factor leading to the success of artists, who are now judged according to their appearances and their similarity to other appealing artists.

Music is an art form. But art being the expression of one's individuality in a creative and original manner, is it justifiable to consider the music of today as being art?

N.

THE CRITIC

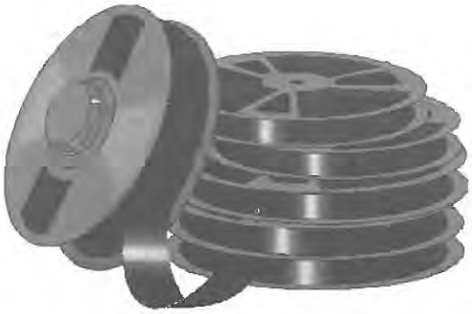

Gross Pointe Blank

Gross Pointe Blank, which stars John Cusack (City Hall, Conair) was one of the best romantic comedies of the year. It's about a hitman named Martin Blank (Cusack), and a small town called Gross Pointe.
Blank returns to his hometown, Gross Pointe, where he has a missoin to accomplish and to attend his high school class reunion. As he arrives, he meets his ex-girlfriend who he ditched on her prom night.

They fall in love, everyone is happy, but when Bank gets informed that his hit is the girl's dad, the action starts.

This movie has it all: romance, comedy, action, etc. This is definitely your ultimate date movie.

***

Breakdown

Breakdown stars Kurt Russell and Kathleen Quinlan as a couple on a cross-country trip. But bad things start to happen when they almost hit a pick-up truck. Their jeep breaks down and the truck driver, named Red (J.T. Walsh), stops and offers Quinlan a lift to a nearby restaurant. But when Russell goes to the restaurant, everyone, including Red, the truck driver, pretends to not have seen Quinlan.

What I liked about this movie was the suspense present throughout the movie. I also liked the fact that it was so realistic: the director had done a good job in choosing Russell and Quinlan as the actors, because their acting is as natural as it gets. There were no special effects, no computerized pictures, and everything was shot on location.

***

Hovig Kalandjian

TOP TEN REASONS FOR YOU TO GO TO ARMENIA

10- You get to share a cabin with yours truly ...
9- You get to breathe the same air as Levon Ter Petrossian.
8- The showers are happening!
7- You get to lose weight!
6- Alcohol with cereal anyone?
5- It's only 1500$.
4- You can taste Armenian made and bottled "SOSA-SOLA" (COCA-COLA).
3- Hey, what else are you going to do with those extra bathroom tissue roles at home?
2- You get to fly Armenian Airlines.
1- You get to be in next year's ARFYOC calendar!!

Apo Niziblian

Horoscope by Psychic Sonia

For the first time, the stars are aligned in such a peculiar manner, that the natives of each of the 12 zodiac signs will feel the need to return to their roots and visit their homeland this summer.

ARIES

(March 21 - April 19)

Winter was very difficult for you but the arrival of spring will definitely bring new beginnings. You will mostly concentrate your energies on your future in love or in career. Don't live for the moment, plan your future.

TAURUS

(April 21 - May 21)

Spring is the season of birth, renewal. Just let go of old flames and concentrate on the present. The perfect person is close to you and you've already grabbed his/her attention. Don't try so hard, just let nature take its course.

GEMINI

(May 21 - June 21)

Your habit of procrastinating must die with winter. Take charge of your responsibilities in love, at work, or in the community. Be more active and show your abilities to people around you. You are definitely underestimated.

CANCER

(June 22 - July 22)

It's spring, and love is in the air. Finally, you are giving in to whatever you were resisting until now. Don't let your feelings or who you are be bottled up. Be free!

LEO

(July 23 - August 23)

You are charming, fascinating, and very fun to be with. A certain person around you is mesmerised by you, but unfortunately you have failed to notice it. Be alert or he/she could slip away.

VIRGO

(August 24 - September 23)

Gratefulness is a golden quality. Enjoy each moment with what you have because it could easily slip away from you. Hold on to it as long as you can. Embrace life and live it!

LIBRA

(September 24 - October 23)

You are a family-oriented person. You are very much preoccupied with your family. But you need time to think about yourself and have people take care of you. Be selfish for once!

SCORPIO

(October 24 - November 22)

You will hear a disturbing news that will certainly make you feel uncomfortable. But since spring is the season of new beginnings, the wind of change is eminent. Don't despair!

SAGITTARIUS

(November 23 - December 21)

You seem to be carrying everyone's problems on your shoulders. Stop! Concentrate more on your needs. Unleash your affectionate feelings to people around you!

CAPRICORN

(December 22 - January 20)

You have enormous intelligence that must be valued by your surrounding. You are a great judge of character, so trust your instincts and give that person a chance.

AQUARIUS

(January 21 - February 19)

Spring is favourable for your enormous creativity and imagination. Channel your energies into something fruitful. Your mere presence will bring you what you hoped for.

PISCES

(February 19 - March 20)

Summer and vacations are just around the corner and your workload has decreased. Spoil yourself! You have more time on your hands. Why not take a trip to Hayastan and feel more Armenian than ever?

ԶԱՐԳԱՑՄԱՆ ՄՐՑՈՒՄ

1 Տո՛ւր մեր հին նշանաւոր առակներու հաւաքաձոյին անունն ու հեղինակին անունը:

2 Տո՛ւր հետեւեալ ոյժերուն համապատասխանող հայ աստուաձներու անունը.
ա)աստուաձներու հայրը, երկնքի եւ երկրի աստուաձը
բ)պատերազմի եւ քաջութեան աստուաձը
գ)ամուսնութեան եւ գեղեցկութեան աստուաձուհիին

3 Ճարայ իշխանին շատակերութեան ակնարկելով, Ի՞նչ (խօսք) կ'ըսենք շատակերներուն:

4 Ո՞ր թուականին տեղի ունեցաւ ֆրանսական մեծ յեղափոխութիւնը եւ ո՞ր թագաւորի օրով:

5 Ի՞նչ գաղտնանուն կը կրէր Սուլթան Համիտը ահաբեկելու գործողութիւնը:

6 Ի՞նչ կոչուաձ է 5-րդ դարը մեր պատմութեան մէջ:

7 Որո՞նք են հեղինակները հետեւեալ գրքերուն.
ա) «Անհետացաձ Սերունդ Մը»
բ) «Ընկեր Փանջունի»
գ) «Զարթօնք»

8 Ո՞վ ըսաձ է հետեւեալ խօսքը.
«Աւելի լաւ է մեր հիւանդ գառը՝ քան օտարին առողջ գայլանը»:

9 Ո՞ր մարկախաղին մէջ գործաձուող գնդակը կ'ունենայ 2.5 gr. ձանրութիւն եւ 38 mm. տրամագիծ:

10 Ո՞րն է ամենէն յարգուաձ ձերութիւնը:

Պատասխանները ուղարկեցէք հետեւեալ հասցէին.

ARDZIV BARPERATERT
c/o ARF YOC CE
3401 Olivar-Asselin
Montreal (Quebec) H4J 1L5
Tel.: (514) 331-6548

Հարցումներուն ճիշդ պատասխանողները պիտի ստանան նուէրներ:

equipBureau CANADA INC.
2350 Manella suite 115
T.M.R., Québec, H4P 2P4
Tél.: (514) 738-6622
Fax: (514) 738-5921
Mention this ad and and get an additional **10%** off
We also assemble our own clones...EQPRO
Free delivery in North America

Ֆելիքս Խաչատրեան «Ճուտոն»

Առաւօտը Բերդը թաղումով դիմաւորուեց։ Պատերազմի հերթական զոհն էր։ Բոլորը նրան Ճուտո էին ասում, փաստաթղթերով՝ Ֆելիքս Խաչատրեան, 17 տարեկան։ Կենսագրութի՞ւնը. պատերազմի ճանապարհով անցնող պատանու կենսագրութիւն է՝ 13 տարեկանից սահմանը պահող կամաւորների յետեւից էր վազում։ Արգելում էին, տուն էին ուղարկում, իրենք գնում դիրքերը, տեսնում՝ նա իրենցից շուտ այնտեղ է։ Հնար չկար յետ պահելու։ Տիրապետեց եղած զէնքի բոլոր տեսակներին ու կռիւների ընթացքում որտեղ ծանր էր՝ այնտեղ էր։ Ներքին Կարմիր-աղբիւր գիւղի կարեւոր բարձունքը թշնամուց յետ վերցնելիս էլ առաջին շարքում էր...։ Թշնամին նրա թիկունքը չտեսաւ։ Դարանակալ ռումբի պայթումից զոհուեց։ Անմահացաւ, խառնուեց հայրենիքի համար նահատակուած հերոսներին։

Արթուր Դոխոլեան
«Երկիր»
3 Փետրուար 1993

A R D Z I V
3401 Olivar Asselin
Montréal, Québec
H4J 1L5, Canada
Tél.: (514) 331-6548
Fax: (514) 332-4870
Publié par / Published by
Organisation Jeunesse Arménienne
du Canada Ardziv
Marketing / Publicité
M. Minas Kelechian
Tél.: (514) 333-6278
Fax: (514) 332-4870

POSTE MAIL
Société canadienne des postes / Canada post corporation
Convention # 0994677
Client No. 04425383-99
Bulk Mail